

Győri Ítéltábla
9021 Győr, Domb u.1.

birosag_gyoritb@birosag.hu

Dr. Széplaki László
Elnök

r é s z é r e

Tisztelt Elnök Úr!

Igazgatási kérdésben keresem meg Önt ismételten, ugyanis kénytelen vagyok jelzéssel élni az EU alapszerződéseinek rendszerszintű kétségbe vonásával kapcsolatos ítéltáblai gyakorlat miatt.

Mivel az adott perbeli jogvita ügyében az igazgatási vezető nem bír kompetenciával, a szándékom nem is irányul ilyen vagy ehhez hasonló kérelemre, vizsgálati tárgyra.

Mindazonáltal az adott bírósági szervezet igazgatási vezetője

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény így rendelkezik:

Bjt. 36. § (1) A bíró hivatását esküjéhez hűen köteles gyakorolni, igazságszolgáltatási feladatainak teljesítését nem tagadhatja meg, a rábízott ügyekben folyamatosan, lelkiismeretesen köteles eljárni.

(2) A bíró minden ügyben befolyástól mentesen, és részrehajlás nélkül köteles eljárni.

(3) A bíró a döntés befolyásolására irányuló minden kísérletet köteles elhárítani és arról a bíróság elnökét tájékoztatni.

(4) A bíró az eljárása során köteles az ügyféllel szemben tisztességes és pártatlan magatartást tanúsítani.

37. § (2) A bíró köteles a tisztségéhez méltó, kifogástalan magatartást tanúsítani és tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a bírósági eljárásba vetett bizalmat vagy a bíróság tekintélyét csorbítaná.

(3) A bíró a rábízott ügyet annak munkaigényessége és az eljárás sajátosságai által meghatározott ésszerű határidőn belül köteles elbírálni.

65. § (1) A bíró munkáját e törvény szerint értékelni kell.

(2) A bírósági vezető ítélkező munkáját e törvény szerint kell értékelni, amelynek elrendelésére a kinevező jogosult.

66. § Az értékelést megalapozó vizsgálatnak - elsősorban a jogerősen befejezett ügyek alapján - fel kell tárnia a **bíró anyagi, eljárási és ügyviteli jogszabály-alkalmazási és tárgyalásvezetési gyakorlatát.**

69. § Soron kívül értékelni kell a bíró tevékenységét, ha

a) bármely okból felmerül, hogy a bírói tevékenység ellátására **szakmai okból nem képes**,

70. § (1) Az értékelést megalapozó vizsgálat lefolytatását a törvényszék, az ítélőtábla, illetve a Kúria elnöke (a továbbiakban e fejezetben együtt: a bíróság elnöke) rendeli el.

(2) A rendszeres értékelést megalapozó vizsgálatot a bíróság elnöke hivatalból rendeli el.

(3) A soron kívüli értékelést megalapozó vizsgálatot a bíróság elnöke hivatalból, vagy a bíró beosztási helye és szakterülete szerint illetékes kollégiumvezetőnek vagy a bíró beosztási helye és szakterülete szerint illetékes fellebbviteli (felülvizsgálati ügyekben eljáró) bíróság kollégiumvezetőjének kezdeményezésére rendeli el. Járásbírósági bíró esetében a járásbíróság elnöke is kezdeményezheti a vizsgálatot.

(3a) Soron kívüli vizsgálata a határozott időre kinevezett bírónak is elrendelhető.

(4) Az értékelést megalapozó vizsgálat lefolytatásának elrendelését a bíróval írásban kell közölni.

81. § (1) Alkalmatlan minősítés esetén a bíróság elnöke az értékelés közlésével egyidejűleg felszólítja a bírót, hogy 30 napon belül mondjon le bírói tisztségéről. A vizsgált bíró kérelmére a bíróság elnöke személyes meghallgatás keretében lehetőséget biztosít a vizsgált bírónak az értékeléssel kapcsolatos álláspontja ismertetésére.

105. § Fegyelmi vétséget követ el a bíró, ha vétkesen

a) a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségeit megszegi, vagy

b) az életmódjával, magatartásával a bírói hivatás tekintélyét sérti vagy veszélyezteti.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény:

A Bszi. 119. §-ban foglalt, a bíróság elnöke részére biztosított jogköröket quasi gondnoki minőségben határozza meg. Értelemszerűen nem tartozik feladatába, hatáskörébe az ítélezési tevékenység felügyelete, azonban ez így teljesen nem igaz. Ugyanis a Bjt. fent idézett 70.§ (1) bekezdés alapján végzendő értékelést megalapozó vizsgálat lefolytatását a bírósági elnök rendeli el. Ehhez kapcsolódóan kell értelmezni a Bjt. 65.§ (2) bekezdésében foglalt jogkör gyakorlását.

Felmerülhet ennek kapcsán az aggály, hogy a kinevezési jogkör gyakorlójának passzivitása kizárja a Bjt. értékelésre vonatkozó rendelkezéseinek érvényesülését.

Nem kétséges, ha az adott bíróságra beosztott bíró tevékenységének megítélése a Bjt. 66.§-ban rögzített szempontok szerint vizsgálandó, akkor – különösen az Európai Bizottság előtti jogállamisági vizsgálat értelmében – nem közömbös, miként engedi az adott bíró, bírói tanács az EU alapszerződéseiben foglaltak hatályosulását.

Ugyanis e közjogi kötelezettség gyakorlása az EU alapszerződésein alapszik, és az EU strukturális létét fenyegeti, ha az adott tagállamban rendszerszinten kérdőjeleződik meg az uniós jog alkalmazásának kötelezettsége.

Nem lehet kérdéses, hogy azon bíró, bírói tanács ítélezési gyakorlata, melyet az EUB közvetlen anyagi jogi hatálya alapján az irányelvet sértőnek kell tekinteni, nem felel meg a Bjt. 36-37.§-iban megfogalmazott követelményeknek, ugyanis az uniós jog teljes érvényesülésének korlátozása, kizárása, illetve a hatékony jogvédelem szintjének nullára csökkentése egyfelől integritási sérelmet vet fel, másfelől a fogyasztókkal szembeni bírói magatartás nem csupán pártossá válik, hanem kifejezetten közjogi kötelezettségszegővé.

Az alábbi idézett három kérdéskörben kell lefolytatni értékelést a Bjt. és a Bszi. normái alapján úgy, hogy szem előtt kell tartani a Bizottság előtti jogállamisági vizsgálatokat és a magyar állammal szemben lefolytatott jogállamisági/kötelezettségszegési EUB eljárásban hozott ítélet rendelkezéseit. Ez azért roppant fontos, ugyanis a fogyasztók képviselőjében már korábban is jelzéssel éltem az uniós jog rendszerszintű tagadása miatt – ami nem hazaárulást jelent részemről, hanem ügyvédi eskümhöz méltó azon magatartást, melyet a jog uralmának tiszteletben tartásából fakad.

- A) Az EUMSZ 267. cikkében foglalt kötelezettségek gyakorlása
- B) Az EUB döntések közvetlen anyagi jogi hatályának betartása
- C) A Köbler-ügyből fakadó kártérítési kötelezettség kérdésköre

A) Az EUMSZ 267. cikke

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a) a Szerződések értelmezése;

b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.

A Győri Ítéltábla előtti III.Pf.20.160/2022. sz. alatti ügyben az a kérdés merült fel, hogy a pénzintézetek (AXA Bank vs OTP) közötti szerződés-állomány átruházás (MNB engedélyezéssel létrejött, új Ptk. szerinti jogügylet) kiválthatja-e kötelmi jogi hatását vagy sem. A Győri Törvényszék, mint elsőfokú bíróság ítélete szerint alanyváltozást jelent a kötelemben, így a fogyasztó nem érvényesítheti jogait az eredeti hitelezővel szemben. Az első és másodfokú eljárásban is kifejtettem, hogy az uniós jog közvetlen és anyagi jogi hatása miatt a 93/13/EGK tanácsi irányelv 6. cikk (1) bekezdését és a 7. cikk (1) bekezdését kell figyelembe venni, azaz a teljes érvényesülés elvét, illetve a hatékony jogvédelem elvét. Miután az EUMSZ 267. cikk értelmében az uniós jog értelmezésére a tagállami bíróságok nem jogosultak, így az EUB kizárólagos hatásköre annak megítélése, hogy az irányelv hosszú távú célja, a visszatartó erő alkalmazása szempontjából megengedhető-e, hogy az eredeti hitelező kibújjon az irányelvben létesített prevenciók és szankciók hatása alól. A fogyasztó képviselőjében úgy érveltem, hogy a tagállami kötelmi jogi norma nem teheti lehetővé, hogy az irányelv célja ne érvényesülhessen, és a határokon átvelő (cross-border) tisztességtelen hitelezési gyakorlat szereplői kibújhassanak a visszatartó erő alól. Márpedig a szerződésállomány átruházás jogi hatása az, a tisztességtelen hitelező minden jogkövetkezmény alól mentesülhessen. A jogutód felé azonban értelmezhetetlen a visszatartó erő alkalmazása, ugyanis a konkrét tisztességtelen jogügylet során semmilyen jogcselekményt nem tett.

Az ítéltábla elismerte, hogy a felperesi jogi képviselő érvelése „jelentős mélységű”, szabatosan kidolgozott, mégsem adott helyt ennek kapcsán előterjesztett előzetes

döntéshozatal iránti indítványnak és a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet azzal hagyta helyben, hogy az AXA Bankkal szemben jogot érvényesíteni nem lehetséges.

A konkrét ítélet tartalma nem jelen irat tárgya. Azonban az EUMSZ 267. cikkében foglalt kötelezettség megsértése már igen. Ugyanis a perben in concreto felmerült az uniós jog értelmezésének kérdése, szükségszerűsége, továbbá a Győri Ítéltábla jogerős ítéletével szemben nincsen (rendes) jogorvoslati lehetőség, így a másodfokú bíróságnak nincsen mérlegelési lehetősége az előzetes döntéshozatal iránti eljárás megindítása tárgyában.

Az eljáró tanács törvénykezési gyakorlata rendszerszinten vonja kétségbe az EU alapszerződéseiben foglaltakat, így magára nézve nem tartja kötelezőnek sem az EUSZ, sem az EUMSZ, sem a Charta közvetlen hatállyal bíró rendelkezéseit, sem az EUB ítéletei alapján közvetlen hatállyal bíró irányelvi rendelkezéseket. Ez a probléma azonban a Győri Ítéltábla összes tanácsát érinti, ugyanis a polgári kollégiumban összehangolták ebbéli magatartásukat a tanácsok. Hovatovább a kollégiumvezető a Kúria polgári kollégiumának is tagja, mely kúriai contra legem, önkényes gyakorlatot meghonosította a táblabíróságnál is.

Az, hogy az EUMSZ 267. cikke milyen döntő fontossággal bír, és annak megsértése milyen strukturális problémákat okoz az EU szintjén, levezethető számos EUB ítéletből. Egy olyat szeretnék kiemelni, melyet Tisztelt Elnök Úr is pontosan ismer, hiszen büntető ügyszakos bíró kollégáját érinti.

A C-564/19. sz. alatti „Vasvári-ügy” jelentősége az, hogy a bírósági igazgatási vezetők hazánkban fellépnek azon bírókkal, ügyvédekkel szemben, akik előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket mernek kezdeményezni. Mind Vasvári bíró úr, mint személyem közös kapcsolódási pontja a Fővárosi Törvényszék elnöke, aki az eljáró büntető ügyszakos bíróval szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett, míg velem szemben fegyelmi panaszt tett, melyben az ügyvédi kamara készséggel együttműködött és a bíróság méltóságának védelmében lépett fel az EU alapszerződéseiben foglaltakkal szemben. A főtanácsnoki indítvány kiemelte azon kulcskérdéseket, melyeket magam is hangoztattam az összes eljárásban.

23. A kérdést előterjesztő bíró hozzászeli, hogy 2019. október 25-én a **Fővárosi Törvényszék elnöke a Kúria 2019. szeptember 10-i ítéletében szereplő indokok szó szerinti átvételével fegyelmi eljárást kezdeményezett vele szemben.** A magyar kormány által közölt azon tájékoztatást követően, amely szerint a fegyelmi eljárást megszüntették, a Bíróság kérdést intézett a kérdést előterjesztő bírósághoz. 2019. december 10-i válaszában a kérdést előterjesztő bíróság megerősítette, hogy a Fővárosi Törvényszék elnöke 2019. november 22-i iratával visszavonta a fegyelmi eljárás kezdeményezését, és jelezte, hogy nem kívánja módosítani az előzetes döntéshozatal iránti kiegészítő kérelmét.

27. Ebben az ítéletben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. **Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze,** amelynek révén a Bíróság megadja számukra az uniós jog értelmezéséhez azokat a támpontokat, amelyek az általuk eldöntendő jogvita megoldásához szükségesek. **Az előzetes döntéshozatali eljárás indoka ugyanis nem az általános vagy hipotetikus kérdésekről való véleménynyilvánítás, hanem az adott jogvita tényleges megoldásának szükségessége.**

*A főtanácsnok érvelési rendszerében a **Miasto Lowicz-ügyet** hozza fel.*

A **Bíróság 2020. március 26-i C-558/18. és C-563/18. sz. alatti egyesített ügyekben (ECLI:EU:C:2020:234) hozott ítélete kimondta az alábbiakat:**

- 43 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell (2003. május 15-i Salzmann ítélet, C-300/01, EU:C:2003:283, 31. pont; 2017. június 29-i Popławski ítélet, C-579/15, EU:C:2017:503, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén a Bíróság megadja számukra az uniós jog értelmezéséhez azokat a támpontokat, amelyek az általuk eldöntendő jogvita megoldásához szükségesek (1990. október 18-i Dzodzi ítélet, C-297/88 és C-197/89, EU:C:1990:360, 33. pont; 2013. december 19-i Fish Legal és Shirley ítélet, C-279/12, EU:C:2013:853, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka nem az általános vagy hipotetikus kérdésekről való véleménynyilvánítás, hanem az adott jogvita tényleges megoldásának szükségessége (1995. június 15-i Zabala Erasun és társai ítélet, C-422/93–C-424/93, EU:C:1995:183, 29. pont; 2018. december 10-i Wightman és társai ítélet, C-621/18, EU:C:2018:999, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Az EUMSZ 267. cikkben foglaltak szerint a kért előzetes döntésnek „szükségesnek” kell lennie a kérdést előterjesztő bíróság által az előtte folyamatban lévő ügyben kialakítandó „ítélete meghozatalához” (lásd ebben az értelemben: 2011. február 17-i Weryński ítélet, C-283/09, EU:C:2011:85, 35. pont).
- 46 A Bíróság így tehát több ízben emlékeztetett arra, hogy **az EUMSZ 267. cikk szövegéből és rendszeréből is kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás egyik előfeltétele a nemzeti bíróság előtt ténylegesen folyamatban lévő jogvita, amelynek keretében a nemzeti bíróságnak az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletet tekintetbe vevő határozatot kell hoznia** (1988. április 21-i Pardini ítélet, 338/85, EU:C:1988:194, 11. pont; 1991. október 4-i Society for the Protection of Unborn Children Ireland ítélet, C-159/90, EU:C:1991:378, 12. és 13. pont; 2014. február 27-i Pohotovost-ítélet, C-470/12, EU:C:2014:101, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A szintén praxisomba tartozó végrehajtás megszüntetése iránti perben a Kúria azon tanácsa járt el, mely bíráit a Debreceni Ítéltábláról rendelték ki. Az „ideiglenes” tanács a szokásostól eltérő módon indokolta határozatát szabatosan, melyet tiszteletben tartok és azt voltaképpen szakmailag sem tudok kritika alá venni – némi kivétellel (A res judicata hatást áttörheti az, ha olyan bíróság hozza meg döntését, mely az EUSZ 19. cikk (1) bekezdés sérelme miatt nem minősül az uniós jog értelmében vett bíróságnak, azaz nem pártatlan és független.)

[236. I. Amennyiben a fél által állított érvénytelenségi okokat az érvénytelenség megállapítása iránti perben a bíróság jogerősen elbírálta, ezeket a fél egy később indított végrehajtás megszüntetése iránti perben sem teheti vitássá. | Kúria \(kuria-birosag.hu\)](#)

- [19] A tárgyalás felfüggesztése a felperesek által megjelölt, az EUB előtt folyamatban lévő egyik eljárásra tekintettel sem indokolt. A tárgyaláson hivatkozott C-347/21. szám alatti előzetes döntéshozatali eljárás büntetőeljárással kapcsolatos, a 2016/343 irányelv és a 2013/48 irányelv értelmezésére irányul, jelen perrel semmilyen összefüggést nem mutat. A **C-379/21. szám** alatti előzetes döntéshozatali eljárásban a kezdeményező bíróság a szerződési feltételek esetleges tisztességtelen jellegének hivatalbóli vizsgálatával kapcsolatosan kérte a bíróság állásfoglalását olyan ügyben, amelyben az adós az azonnali fizetést elrendelő bírósági határozat meghozataláig nem vesz részt; emellett az **előterjesztő arra a kérdésre keres választ, hogy kötik-e a nemzeti bíróságot egy felsőbb fokú bíróság utasításai, amelyek a nemzeti jog értelmében kötelezőek, abban az esetben, ha azok nem veszik figyelembe a fogyasztói szerződésben szereplő valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegének következményeit.** A szerződési kikötés tisztességtelenségének hivatalból történő vizsgálata kapcsán az EUB több esetben, így a C-397/11. és C-511/17. számú ügyben, míg a felsőbb bíróságok döntéséhez kötöttség kérdésében a C-118/17. szám alatti ügyben már kifejtette álláspontját. Mindezek alapján a Kúria elutasította a tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmet.

Mint közismert, a Kúria a C-26/13. sz. alatti Kásler-ügyben hozott EUB ítélet közvetlen anyagi jogi hatályát megsértve döntött az alapügy felülvizsgálati eljárásában arról, hogy a vételi és eladási árfolyamok alkalmazását előíró ászf tisztességtelensége miatt kieső feltétel helyébe a rPtk. 231.§ (2) bekezdésében foglalt diszpozitív norma lép be.

A kúriai indokolás egyfelől hamis állítást tartalmaz, ugyanis a hivatkozott diszpozitív norma a már devizában kirótt pénztarozás forintra való visszaszámítására ad támpontot, nem a forintról devizára számítás kapcsán. Másrészt az EUB C-80/21.-C-82/21. sz. alatti egyesített ügyekben hozott ítélet első kérdésére adott válasza az ilyen törvénykezési gyakorlatot az irányelvvel ellentétesnek, a 6. cikk (1) bekezdését és a 7. cikk (1) bekezdését sértőnek deklarált.

Megjegyzendő, hogy a Győri Ítéltábla ugyanezen ítélkezési gyakorlatot jelenítette meg az előtte elfekvő peres jogvitákban, így vonta kétségbe az uniós jog primátusát.

A hivatalbóli eljárás kényszerére vonatkozó Lintner-ítélet (C-511/17. alkalmazására pusztán csak hivatkozik a Kúria, ám az alapügyben még meg is hivatkoztam az uniós jog sérelmét. A C-118/17. sz. alatti Dunai-ügyben pedig az EUB kimondta, hogy a behelyettesítés lehetősége csak a C-26/13. sz. alatti Kásler-ügyben felállított korlátok között lehetséges – ha a fogyasztó igényli a diszpozitív norma behelyettesítésének jogvédelmét – illetve az eredeti jogi és ténybeli állapot helyreállításának lehetőségétől a fogyasztót nem lehet megfosztani.

A C-379/21. sz. alatti TBI Bank-ügyben a kérdést előterjesztő szófiai bíróság abbéli aggályát fejezte ki, hogy az irányelv 6. cikk (1) bekezdése, illetve a 7. cikk (1) bekezdése tekintetében elsődleges az uniós jog alkalmazásának kötelezettsége, avagy a felülbírálatra jogosult bíróságok döntése ebben korlátozhatja-e.

A hivatkozott felülvizsgálati eljárás iratai (Pfv.20.860/2021. sz. alatti eljárásban 6. sorszám alatt lajstromozott indítvány) igazolják, mely kérdéseket vetettem fel az EUMSZ 267. cikk kötelező alkalmazása szempontjából. Megjegyzem, ezeket az indítványokat rendre megkapja a Győri Ítéltábla is, és minden esetben el is utasítják.

„A feltenni indítványozott kérdések az alábbiak:

- I. **A res judicata elve kizárja-e azt, hogy jelen végrehajtás megszüntetése iránti perben megítélésre kerülhessenek a fogyasztót megillető jogok megsértéséből eredő azon semmisségi okok, melyek a fogyasztó által a hitelező ellen indított perben úgy nem kerültek megítélésre, hogy az ítélt dolgot jelentő jogerős határozat nem vette figyelembe a fogyasztó hivatkozásait a szerződés teljes semmissége kapcsán.**
- II. **Jelentheti-e a hatékony bírói jogvédelem megtagadása, a fogyasztói jogok érvényesíthetőségének kizártsága azt, hogy a fogyasztó csak a magyar állam elleni kártérítési perben kérje úgy kárainak megtérítését, hogy közben a fogyasztói szerződés részévé váló általános szerződéses feltételből olyan kötelezettsége fakadjon, melyet állami kényszerrel hajtanak végre?**
- III. **A Kúria az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének harmadik mondatával, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 267. cikk értelmében vett független és pártatlan bíróságnak minősül-e?”**

Ugyanis a felülvizsgálattal érintett alapperben mind a Székesfehérvári Törvényszék, mind a Győri Ítéltábla (Pf.IV.20.291/2018/13/I.) megtagadta az uniós jog alkalmazását, a megdönthetetlen törvényi vélelem figyelembevételét.

„A felperesek a másodfokú eljárásban előterjesztett előkészítő iratukban előadták, hogy az EUB C-118/17. számú ítéletből következően a jogvita tárgyát képező kölcsönszerződésből el kell hagyni a különmű árfolyamokat és az így megmaradó jogi tényeket kell helyreállítani, vagyis megmarad a felek megállapodásaként az írásbeli szerződésben rögzített kölcsönösszeg forintban, ami nem számítható át devizára. Ezért a vételi árfolyam alkalmazása értelmezhetetlen. A DH1 törvény 3. § (1) bekezdése megdönthetetlen vélelmet állít fel a semmisség kapcsán. Ha értékállandósági kikötés esetén a felek az értéket például adott devizához kötik, akkor azt eleve meg kell határozni és az nem lehet a folyósításból, vagyis a szolgáltatásból visszakövetkeztetni. A DH1 törvény és az 1/2016. PJE együttesen torzítja a bírósági ítéleteit az EUB C-118/17. számú ítélettel szemben. A 2/2014. PJE határozat 3. pontja szerint a különmű árfolyamok alkalmazása az rPtk. 523. § (1) bekezdése tekintetében semmisségi okot eredményez. Ebből következően a 2/2014. PJE kizárja az 1/2016. PJE alkalmazhatóságát, az „irányadó árfolyam” tekintetében. Az rPtk. 523. § (1) bekezdése szempontjából nincs olyan törvényi rendelkezés, amely a szerződésben meghatározott kölcsönösszeg szempontjából konvalidált volna semmisségi okot.”

(Pf.IV.20.291/2018/13/I. 11. oldal 3. bekezdés)

„A különmű árfolyamok alkalmazásának kérdését pedig az árfolyamrés rendezésével a DH1 törvény 3. §-a szabályozta. Az EUB C-118/17. számú ítélet 40. pontja szerint önmagában nem ütközik a 93/13/EGK irányelvbe az a jogszabályi megoldás, amely az árfolyamrésre vonatkozó szerződési feltételeket a DH1 törvényben írt módon módosítja. Az EUB C-118/17. számú ítélet 56. pontjából következően a nemzeti szabályozás a kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázattal kapcsolatos rendelkezésének tisztességtelen jellege miatti megsemmisítésére irányuló kérelem esetén nem konform a hivatkozott irányelvvel.”

A jogerős ítélet indokolása egy az egyben mellőzi a releváns EUB ítéletek alkalmazását, a C-118/17. sz. alatti ítélet szövegét pedig torzítja, ugyanis azok így szólnak:

- 40 Jóllehet a magyar jogalkotó úgy orvosolta a hitelintézetek azon gyakorlatához kapcsolódó problémákat, hogy árfolyamrésre vonatkozó szerződési feltételeket tartalmazó kölcsönszerződéseket kötnek, hogy e szerződési feltételeket törvényi úton módosította, miközben a kölcsönszerződéseket érvényben tartotta, az **ilyen megközelítés** megfelel az uniós törvényhozó által a 93/13 irányelv, és többek között ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének keretében követett **célkitűzésnek**. E cél ugyanis a felek közötti egyensúly helyreállítása elvileg egy szerződés egésze érvényességének fenntartásával, nem pedig a tisztességtelen feltételeket tartalmazó valamennyi szerződés semmissé nyilvánítása (lásd ebben az értelemben: 2012. március 15-i Pereničová és Perenič ítélet, C-453/10, EU:C:2012:144, 31. pont).

A torzítás („cseresznyézés”, „szemezgetés”) lényege az, hogy az ítélet további tartalmáról nem vesz tudomást, azt mellőzi:

- 41 **Ugyanakkor e 6. cikk (1) bekezdését illetően a Bíróság azt is kimondta, hogy** azt úgy kell értelmezni, hogy egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely nem is létezett, úgyhogy a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást; ezen értelmezésnek azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lenne (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Gutiérrez Naranjo és társai ítélet, C-154/15, C-307/15 és C-308/15, EU:C:2016:980, 61. pont).
- 42 Noha a 93/13 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése nem képezi akadályát annak, hogy a tagállamok jogszabállyal vessenek véget a tisztességtelen szerződési feltételeknek a fogyasztók és eladók vagy szolgáltatók közötti szerződésekben történő használatának, attól még **a jogalkotó e vonatkozásban köteles tiszteletben tartani az ugyanezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdéséből következő követelményeket.**
- 43 Az ugyanis, hogy bizonyos szerződési feltételeket jogszabály útján minősítettek tisztességtelennek és semmisnek, valamint azokat az adott szerződés érvényben tartása érdekében új szerződési feltételekkel helyettesítették, **nem fejthet ki olyan hatást, amely gyengíti a fogyasztók számára biztosított – a jelen ítélet 40. pontjában felidézett – védelmet.**
- 44 A jelen ügyben, jóllehet a Dunai Zs. által benyújtott kereset az eredetileg a bankkal kötött kölcsönszerződésben foglalt, árfolyamrésre vonatkozó feltételen alapult, a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a fent hivatkozott nemzeti jogszabályok, amelyek az ilyen jellegű szerződési feltételeket tisztességtelennek nyilvánították,

lehetővé teszik-e azon jogi és ténybeli helyzet helyreállítását, amelyben Dunai Zs. az ilyen tisztességtelen feltétel hiányában lett volna, többek között azzal, hogy biztosítják az eladó vagy szolgáltató jogalap nélküli – Dunai Zs. kárára az említett tisztességtelen feltétel alapján való – gazdagodásának visszatérítéséhez való jogot (lásd ebben az értelemben: 2018. május 31-i Sziber ítélet, C-483/16, EU:C:2018:367, 53. pont).

- 45 Ebből következően a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely az eljáró bíróság számára nem teszi lehetővé, hogy helyt adjon a kölcsönszerződés valamely, árfolyamrésszel kapcsolatos rendelkezésének tisztességtelen jellege miatti megsemmisítésére irányuló olyan kérelemnek, mint amilyen az alapügyben szerepel, **feltéve hogy az ilyen szerződési feltétel tisztességtelen jellegének megállapítása lehetővé teszi azon jogi és ténybeli helyzet helyreállítását, amelyben a fogyasztó e tisztességtelen szerződési feltétel hiányában lett volna.**

A 45. pont „feltéve, hogy...” szövegrész az EUB ítélet lényege, esszenciája. Csakhogy az eljáró tanács tagja ezt vagy nem voltak képesek szöveg szerint megérteni, feldolgozni, így alkalmatlanság kérdése merült fel, vagy szándékosan nem alkalmazták, mely hivatali kötelezettségszegés esetkörét veti fel. Ennek megítélése lenne a Bjt. szerinti alkalmassági vizsgálat tárgya.

- 56 A fenti megfontolásokra tekintettel az első három kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését a következőképpen kell értelmezni:

- azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely az eljáró bíróság számára nem teszi lehetővé, hogy helyt adjon a kölcsönszerződés valamely, árfolyamrésszel kapcsolatos rendelkezésének tisztességtelen jellege miatti megsemmisítésére irányuló olyan kérelemnek, mint amilyen az alapügyben szerepel, **feltéve hogy az ilyen szerződési feltétel tisztességtelen jellegének megállapítása lehetővé teszi azon jogi és ténybeli helyzet helyreállítását, amelyben a fogyasztó e tisztességtelen szerződési feltétel hiányában lett volna,** és

Igen kellemetlen, hogy a 45. pont és az 56. pont egyező szövegű, és utóbbira ugyan utal a táblabíróság, ám alkalmazását megtagadja.

Nézzük, hogyan folytatja a Kúria a felülvizsgálati indokolást:

- [20] A Kúria ezt követően azt vizsgálta, hogy a felperesek által előterjesztett előzetes döntéshozatal kezdeményezése iránti kérelem vonatkozásában az EUMSZ 267. cikk (3) bekezdése szerinti előterjesztési kötelezettség fennáll-e. Az EUB a Szerződések értelmezése és az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése tekintetében rendelkezik hatáskörrel, ilyen kérdés felmerülése esetén kérhető döntése [EUMSZ 267. cikk (1) és (2) bekezdés]; valamint, ha a kért előzetes döntés szükséges a kérdést előterjesztő bíróság által az előtte folyamatban lévő ügyben kialakítandó ítélet meghozatalához (**Miasto Łowicz és Prokurator Generalny ítélet, C-558/18 és C-563/18, IS ítélet C-564/19.**) Nem köteles a bíróság a közösségi jog értelmezésére vonatkozóan felmerült kérdést a Bíróság elé terjeszteni, ha a kérdés nem releváns, vagyis abban az esetben, ha a kérdésre adott válasz nem befolyásolhatná érdemben a jogvita megoldását; a hivatkozott közösségi jogi rendelkezést az EUB már értelmezte, még ha a vitás kérdések szigorúan véve nem azonosak is; illetve, ha a közösségi jog helyes értelmezése nyilvánvaló (EUB C-283/81., CILFIT ítélet [10], [13], [14] és [16] bekezdés.) Az előzetes döntéshozatal iránti eljárás nem jelent újabb jogorvoslati fórumot a fél számára. **A felperesek által feltenni indítványozott 1. kérdéshez kapcsolódóan** a res iudicata elvének alkalmazásáról az EUB a jogerős ítéletben felhívott, illetőleg a felperesek által is idézett ítéletekben (például a Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe ügyében hozott C-620/17. szám alatti, C-421-14. szám alatti Banco Primus ítélet, C-40/08. szám alatti Asturcom Telecomunicaciones SL ítélet) már adott értelmezést. Mindezek alapján a 2. feltenni kívánt kérdés lényege annyi maradt, hogy a fél pervesztessége folytán a jogszabályi rendelkezések alapján van-e helye a kötelezettség állami kényszerrel érvényesítésének, amely túlzottan általános felvetés, és önmagában a jogvita elbírálása szempontjából irreleváns. **A 3. kérdéshez hasonló indítvánnyal kapcsolatban pedig az EUB már kifejtette: önmagában az esetleges kapcsolat az alapeljárás érdeme és a Charta 47. cikke, sőt tágabb értelemben az EUSZ 19. cikke között, nem elegendő az EUMSZ 267. cikk szerinti szükségesség kritériumának való megfeleléshez (IS ítélet C-564/19.).** A felperesek az előzetes döntéshozatal kezdeményezése iránti indítványukat a felülvizsgálati tárgyaláson kiegészítették, azonban az általuk feltenni indítványozott, az igazságszolgáltatás alapvető elveit érintő további kérdés szintén túlzottan általános maradt. A Kúria ezért a felperesek előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét a régi Pp. 155/A. § (2) bekezdése szerint elutasította.

[22] A felperesek által a régi Pp. 272. § (1) és (2) bekezdésében írtaknak megfelelően előterjesztett felülvizsgálati kérelemben írt jogszabálysértések kizárólag jelen, végrehajtás megszüntetése iránti per vonatkozásában vizsgálhatók érdemben, a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti per jelen felülvizsgálati eljárásnak nem tárgya.

A Kúria csúsztat és meg is győzheti azt, aki nem művelt az EUB ítéletek tartalmában.
A 2022. december 15. napján jelent meg a Bizottság vs Lengyelország kötelezettségszegési eljárás indítványa (C-204/21. sz. Ügy Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság)

EUMSZ 258. cikk – Tagállami kötelezettségszegés – A bírakra vonatkozó fegyelmi felelősségi rendszer – Jogállamiság – **Bírói függetlenség – Hatékony bírói jogvédelem az uniós jog által lefedett területeken – Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése** – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – EUMSZ 267. cikk – A független és pártatlan bíróságra vonatkozó európai uniós követelményeknek való megfelelés vizsgálata – A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznychjának (rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanács) kizárólagos hatásköre – A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) Izba Dyscyplinarnájának (fegyelmi tanács) függetlensége – A magánélet tiszteletben tartásához való jog – A személyes adatok védelméhez való jog – (EU) 2016/679 rendelet”

I. A kereset terjedelme

1. Ez az EUMSZ 258. cikk szerinti kereset abból ered, hogy a Lengyel Köztársaság 2019. december 20-án elfogadta az ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustawot (a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény, a legfelsőbb bíróságról szóló törvény és egyes más törvények módosításáról szóló törvény; a továbbiakban: módosító törvény).⁽²⁾ Az Európai Bizottság lényegében azt állítja, hogy a módosító törvény egyes rendelkezései sértik az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének egymással összefüggésben értelmezett rendelkezéseit, az EUMSZ 267. cikket, az uniós jog elsőbbségének elvét, valamint a Charta 7. cikkében és 8. cikkének (1) bekezdésében, továbbá a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet)⁽³⁾ (a továbbiakban: GDPR) 6. cikke (1) bekezdésének c) és e) pontjában, 6. cikkének (3) bekezdésében és 9. cikkének (1) bekezdésében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogot.
2. A Bizottság keresete öt kifogáson alapul.
3. **Az első három, egymással összefüggő kifogásban a Bizottság azt állítja, hogy a módosító törvény korlátozza vagy kizárja annak lehetőségét, hogy a nemzeti bíróságok biztosíthassák, hogy az uniós jog alapján jogokat érvényesítő jogalanyok a törvény által megelőzően létrehozott, független és pártatlan bírósághoz fordulhassanak, és ezzel megsérti az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének és a Charta 47. cikkének egymással összefüggésben értelmezett rendelkezéseit, valamint az EUMSZ 267. cikket.** Az első két kifogásban arra is hivatkozik, hogy a módosító törvény sérti az elsőbbség elvét. Az uniós jog alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatos ügyekben a tagállamok kötelesek biztosítani a törvény által megelőzően létrehozott, független és pártatlan bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való alapvető jog tiszteletben tartását. Jogsértés felmerülése esetén a jogalanyok számára főszabály szerint lehetővé kell tenni, hogy e panasszal a nemzeti bírósághoz fordulhassanak. Ebből az következik, hogy a jogalanyok jogait az uniós jog szintjén érintő ügyekben bármely nemzeti bíróság számára lehetőséget kell biztosítani annak megállapítására, hogy megsértették a jogalany ahhoz való jogát, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott, független és pártatlan bíróság bírálja el. **A nemzeti bíróság azon lehetőségének bármely korlátozása vagy kizárása, hogy meggyőződhessen arról, hogy az uniós jogból eredő jogaikra hivatkozó jogalanyok a törvény által megelőzően létrehozott, független és pártatlan bírósághoz fordulhatnak, a fent említett rendelkezésekből eredő kötelezettségek megsértését jelenti.**

Néhány hivatkozás az indítványból:

46. A kötelezettségszegés megállapítása iránti jelen eljárásban a Bíróság által megválaszolandó kérdések megoldása érdekében utalni kell az alábbi, általánosan elfogadott jogtételekre.

*Iroda: 8272 Tagyon, Muskátli u.3.
 Telefon/fax: 06(87)579013, 06(30)500-4662
 E-mail: dr.marczingos@t-online.hu*

47. Az Európai Unió olyan értékeken alapul, amelyek közösek a tagállamokban, az igazságosság társadalmában. A tagállamok és különösen a bíróságok közötti kölcsönös bizalom azon az alapvető előfeltevésen alapul, hogy számos érték közös. Ebből az következik, hogy az EUSZ 2. cikkben rögzített értékeknek valamely tagállam általi tiszteletben tartása a Szerződések e tagállamra való alkalmazásából eredő jogok gyakorlásának feltételét képezi.
48. A jogállamiság tiszteletben tartása az egyik ilyen közös érték, amelynek konkrét megnyilvánulása az **EUSZ 19. cikk (1) bekezdése**. Második albekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy teremtsék meg azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek. A Charta 47. cikke második bekezdésének első mondata, amely a hatékony bírói jogvédelem általános elvét tükrözi, arról is rendelkezik, hogy mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott, független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja. Emellett az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és a Charta 47. cikke közvetlen hatállyal bír, és olyan jogokat biztosít a jogalanyok számára, amelyekre a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatnak.
49. A tagállamoknak kell megteremteniük azon jogorvoslati lehetőségek és eljárások rendszerét, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek, ami által az e rendszerhez tartozó azon bíróságok, amelyek az uniós jog alkalmazására vagy értelmezésére vonatkozó kérdésekben döntést hozhatnak, teljesítik a **hatékony bírói jogvédelem** követelményeit. A tagállamok feladata tehát, hogy kijelöljék a hatáskörrel rendelkező bíróságot és/vagy a nemzeti rendelkezések érvényességének felülvizsgálatért felelős intézményeket, és előírják azon jogorvoslati eszközöket és eljárásokat, amelyek lehetővé teszik ezen érvényesség vitatását, és a kérelem megalapozottsága esetén megsemmisítsék e rendelkezést, valamint meghatározzák e megsemmisítés joghatásait. Amennyiben az uniós jog másként nem rendelkezik, az uniós jog nem ír elő a tagállamok számára semmilyen konkrét igazságszolgáltatási modellt, és nem követeli meg, hogy a jogorvoslati lehetőségek meghatározott rendszerét fogadják el, feltéve, ha **a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek tiszteletben tartják az egyenértékűség és a hatékony érvényesülés elvét**. E hatáskör gyakorlása során a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogból eredő kötelezettségeiket. Ez a megközelítés tükrözi az EUSZ 5. cikkben foglalt szubszidiaritás és arányosság elvét, valamint a tagállamok eljárási autonómiáját.
50. Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével ellentétesek az igazságszolgáltatási szervezetre vonatkozó azon nemzeti rendelkezések, amelyek a jogállamiság értéke védelmének, különösen a bírói függetlenség garanciáinak leértékelődését eredményezhetik. **A Bíróság emellett megállapította, hogy a tagállamok nem módosíthatják jogszabályaikat oly módon, hogy az a jogállamiság védelmének csökkenését eredményezze**. A tagállamoknak így módon tartózkodniuk kell minden olyan szabály meghozatalától, amely aláássa az igazságszolgáltatás függetlenségét.
51. A bíróságok függetlenségére vonatkozó követelmény – amely a bírói hivatás velejárója – a hatékony bírói jogvédelemhez való jog egyik alkotóeleme, amely viszont **a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog részét képezi, amelyet a Charta 47. cikke biztosít**. Ebben az összefüggésben a tagállami bírák függetlensége alapvető fontosságú az uniós jogrend szempontjából.
52. A bíróságok függetlenségére vonatkozó követelményt illetően két szempontot kell figyelembe venni. Az első – természeténél fogva külső – szempont azt feltételezi, hogy a bíróság autonóm módon gyakorolja feladatkörét anélkül, hogy bármilyen hierarchikus kapcsolatban lenne, vagy bárkinek alá lenne rendelve, és anélkül, hogy bárhonnán rendelkezéseket vagy utasításokat kapna, így védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja. A második – természeténél fogva belső – szempont a pártatlanság fogalmával áll összefüggésben. Annak biztosítására törekszik, hogy a bírósági eljárás tárgyát illetően a bíróság egyenlő távolságot tartson a jogvitában részt vevő felektől, illetve e felek mindenkori érdekeitől. **A függetlenség e szempontja megköveteli a bíróságok objektivitását, valamint azt, hogy bíróságoknak a jogvita megoldása során a jogszabály szigorú alkalmazásán kívül semmilyen más érdeke ne érvényesüljön**.
53. A pártatlansági követelménynek is két vetülete van. Egyfelől a bíróság tagjának szubjektív módon pártatlannak kell lennie, azaz nem mutathat elfogultságot vagy személyes előítéletet. Ellenkező bizonyításáig a személyes pártatlanságot vélelmezni kell. Másfelől a bíróságnak objektív módon

pártatlannak kell lennie, azaz e tekintetben megfelelő biztosítékokat kell nyújtania az összes jogos kétség kizárására.

Itt kell megjegyezni, nem csak a Kúria, de a magyar bíróságok döntő többsége nem képes ilyen biztosítékok nyújtására. Erre utal az is, amikor az EUSZ 19. cikkének sérelmét állítom, akkor a bíróság másik eljáró tanácsa bírálja el a bíró elfogulatlanságát, természetesen elutasítva a kifogást, ám eszükbe sem jut a bírának igyekezetükben, hogy e körben az EUB hatáskörét vonják el.

57. A tagállamoknak, különösen az igazságszolgáltatási szerveiknek, két módon kell védeniük az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és a Charta 47. cikke alapján a jogalanyoknak biztosított jogokat.

58. Először is, a törvény által megelőzően létrehozott, **független és pártatlan bírósághoz való jogból az következik**, hogy minden jogalanynak biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy e jogra hivatkozzon. Emellett ha a független és pártatlan bíróság létezését illetően olyan vita merül fel, amely nem tűnik nyilvánvalóan megalapozatlannak, valamennyi bíróság köteles ellenőrizni, hogy az összetétele alapján ilyen bíróságnak minősül-e. Ez az ellenőrzés szükséges ahhoz a bizalomhoz, amelyet egy demokratikus társadalomban a bíróságoknak a határozataik címzettjeiben kell ébreszteniük. **Az ilyen ellenőrzés tehát olyan lényeges formáságnak minősül, amelynek betartása imperatív jellegű, és amelyet a bíróságnak vagy a felek felvetése alapján vagy hivatalból ellenőriznie kell.** Kivételes esetekben előfordulhat, hogy az egyik tagállam bíróságának azt kell értékelnie, hogy egy másik tagállamban megsértették-e valamely jogalany a független, pártatlan és a törvény által megelőzően létrehozott bírósághoz való alapvető jogát.

59. Másodszor, **a bíróságoknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós jog elsőbbségének elvét.** Az uniós jogot a rájuk ruházott hatásköreik keretei között alkalmazni hivatott bíróságok kötelesek meghozni az e jog teljes érvényesülésének biztosításához szükséges minden intézkedést, szükség esetén eltekintve az uniós joggal ellentétes nemzeti rendelkezések vagy ítélkezési gyakorlat alkalmazásától. **A nemzeti rendelkezés mellőzése érdekében a nemzeti jog által az uniós jog alkalmazásával megbízott bíróságnak olyan helyzetben kell lennie, hogy értékelhesse és megállapíthassa, hogy a nemzeti jog valamely rendelkezése ellentétes az uniós joggal.** Az uniós jog elsőbbségének elvével összhangban egyértelmű különbséget kell tenni az uniós joggal ellentétesnek ítélt valamely nemzeti jogi rendelkezés alkalmazásának **egydi ügyben való mellőzésére vonatkozó jogkör** és az ilyen rendelkezés megsemmisítésére vonatkozó jogkör között, amely azt eredményezi, hogy az adott rendelkezést megfosztja minden érvényességétől.

60. Ami a nemzeti alkotmányok és a nemzeti alkotmánybíróságok viszonzásban felvetett szerepét illeti, a Bíróság kimondta, hogy az Európai Unió az EUSZ 4. cikk (2) bekezdésével összhangban tiszteletben tartja tagállamainak nemzeti identitását. Az uniós jog nem követeli meg a tagállamoktól, hogy egy adott alkotmányos modellt válasszanak. A tagállamok alkotmányos rendjének azonban biztosítania kell a bíróságaik függetlenségét. **Feltéve, hogy az alkotmánybíróság hatékony bírói jogvédelmet tud biztosítani, nem ellentétes az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével az olyan nemzeti szabályozás, amelynek előírása szerint a tagállam rendes bíróságait köti azon alkotmánybírósági határozat, amely egy nemzeti jogszabályt az említett tagállam alkotmányával összhangban állónak ítélt.** Ugyanez nem mondható el akkor, ha az ilyen szabályozás alkalmazásának eredményeként e rendes bíróságok nem vizsgálhatják egy olyan nemzeti jogszabály uniós joggal való összeegyeztethetőségét, amelyet e tagállam alkotmánybírósága az uniós jog elsőbbségét előíró nemzeti alkotmányos rendelkezéssel összhangban állónak ítélt. Az utóbbi elv értelmében a tagállam nem hivatkozhat – akár alkotmányos jellegű – nemzeti jogi rendelkezésekre, hogy azok sértsek az uniós jog egységességét és hatékony érvényesülését. Az uniós jog elsőbbségének elve a tagállamok minden szervét köti, és a belső jog, beleértve az alkotmányos rendelkezéseket is, nem képezheti ennek akadályát. **Az uniós jog végérvényes értelmezésére vonatkozó kizárólagos hatáskörének gyakorlása során a Bíróság feladata, hogy pontosítsa az uniós jog elsőbbség elvének terjedelmét.**

165. Márpedig az olyan nemzeti rendelkezés, amely valamely jogvita elbírálására – amelyben valamely jogalany a jelen ügghöz hasonlóan az uniós jog szabályaiból eredő jogok megsértésére hivatkozik – kizárólagos hatáskört biztosít egy meghatározott fórumnak,

amely nem teljesíti a függetlenségnek és a pártatlanságnak a Charta 47. cikkéből eredő követelményeit, az érintettet megfosztja az e cikk, valamint a 2000/78 irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett minden hatékony jogorvoslattól, és sérti a Charta 47. cikk[é]ben előírt hatékony jogorvoslathoz való jog lényeges tartalmát [...].

166. Ebből következik, hogy ha valamely nemzeti rendelkezés az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló jogvita elbírálására vonatkozó hatáskört olyan fórumnak tart fenn, amely nem felel meg a függetlenség vagy a pártatlanság uniós jog, különösen pedig a Charta 47. cikke értelmében vett követelményeinek, az ilyen jogvitában eljáró másik fórum köteles – az említett 47. cikk értelmében vett hatékony bírói jogvédelemhez való jog biztosítása érdekében és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt lojális együttműködés elvének megfelelően – mellőzni e nemzeti rendelkezés alkalmazását oly módon, hogy e jogvitát – amennyiben az említett rendelkezés nem képezi akadályát annak – az ugyanezen követelményeket teljesítő és az érintett területen hatáskörrel rendelkező bíróság dönthesse el, azaz főszabály szerint az a bíróság, amely a hatályos jogszabályoknak megfelelően hatáskörrel rendelkezett, mielőtt jogszabályi módosításra került sor, amely ezt a hatáskört az említett követelményeket nem teljesítő fórumnak biztosította [...].

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=270412&mode=req&pageIndex=1&dir=&occ=first&part=1&text=&doclang=HU&cid=1492>

*Márpedig azon bíróság, mely az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésében foglaltakat nem teljesíti, és az uniós jog értelmében nem minősül bíróságnak, **ítéletéhez fűzött res judicata hatály erősen megkérdőjelezhető.***

Ha tehát az adott perbíróságnak kötelessége az EUSZ 19. cikkében foglaltak sérelme miatt az EUB felé fordulni, ám ezt a kötelezettségét megtagadja, annak szándéka az, hogy a res judicata hatását egy uniós jogot rendszerszinten tagadó, contra legem, önkényes bírói határozathoz kösse.

*Az, hogy a tagállami bíróságok rendszerszinten tagadják meg az uniós jog alkalmazását, roppant súlyos dolog, ám az, hogy az ennek fékét jelentő EUB hatáskört is elvonják, már **a jogállamiság létét felszámoló mulasztásnak tekintendő.***

És itt térjünk akkor vissza a C-564/19. sz. alatti „Vasvári-ügy” ítéletére:

- 42 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, bár a Kúria ítélete az előzetes döntéshozatal iránti eredeti kérelem törvénysértő jellegének megállapítására szorítkozik, anélkül hogy magát az előzetes döntéshozatalra utaló határozatot hatályon kívül helyezné, a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján hozott határozat **alapvető hatással lesz az alsóbb fokú bíróságok későbbi ítélkezési gyakorlatára, mivel e jogorvoslat célja a nemzeti ítélkezési gyakorlat egységesítése. Ennélfogva fennáll annak a veszélye, hogy a Kúria ítélete a jövőben **dermesztő hatást vált ki az alsóbb fokú bíróságok bírái körében, akik az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kívánnának fordulni a Bírósághoz.****
- 46 Ezenkívül a Kúria ítélete azon **nemzeti ítélkezési gyakorlatra** támaszkodik, amely szerint a magyar jognak az uniós joggal való összeegyeztethetősége nem képezheti előzetes döntéshozatali eljárás tárgyát. Ez az ítélkezési gyakorlat ellentétes az uniós jog elsőbbségének elvével és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával.
- 72 Jóllehet az EUMSZ 267. cikkel nem ellentétes az, ha az előzetes döntéshozatalra utaló határozattal szemben a nemzeti jog alapján jogorvoslattal lehet élni, valamely legfelsőbb bíróságnak az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet azon az alapon törvénysértőnek minősítő határozata, hogy az **előterjesztett kérdések nem relevánsak és szükségesek az alapjogvita eldöntése szempontjából, összeegyeztethetetlen e cikkel, mivel ezen tényezők értékelése – amint az a Bíróságnak a jelen ítélet 60. és 61. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatából kitűnik – a Bíróságnak az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elfogadhatóságának megállapítására vonatkozó kizárólagos hatáskörébe tartozik** (lásd ebben az értelemben: 2008. december 16-i *Cartesio ítélet*, C-210/06, EU:C:2008:723, 93–96. pont).

Pont ezért nem tagadhatta volna meg a Kúria az előzetes döntéshozatal iránti kérelem felterjesztését, miként a Győri Ítéltábla sem blokkolhatta volna az EUMSZ 267. cikk érvényesülését. Tehát, a magyar bíróságok rendszerszinten vonják el az EUB hatáskörét, mely az EU alapszerződések mellőzését is jelentik egyben, mely azt veti fel, az érintett bíróságok a HUXIT-ban érdekeltek, ahogyan azt minap Orbán Viktor miniszterelnök előrevetítette.

73 Ezenkívül, amint azt a főtanácsnok az indítványának 48. pontjában megjegyezte, az uniós jog hatékonyságát veszélyeztetné az, ha a legfelsőbb nemzeti bírósághoz benyújtott kereset kimenetele visszatárhathatná az uniós jog által szabályozott jogvitával kapcsolatban eljáró nemzeti bíróságot attól, hogy éljen az EUMSZ 267. cikkben részére biztosított azon lehetőséggel, hogy az uniós jog értelmezésével vagy érvényességével kapcsolatos kérdéseket terjesszen a Bíróság elé azzal a céllal, hogy dönthesen arra vonatkozóan, hogy valamely nemzeti szabály azzal összeegyeztethető-e, vagy sem (lásd ebben az értelemben: 2010. június 22-i Melki és Abdeli ítélet, C-188/10 és C-189/10, EU:C:2010:363, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74 Ugyanis, még ha a Kúria nem is kötelezte a kérdést előterjesztő bíróságot az előzetes döntéshozatal iránti eredeti kérelem visszavonására, mindazonáltal a legfelsőbb bíróság az ítéletében e kérelmet törvénysértőnek minősítette. Márpedig a törvénysértés ilyen megállapítása gyengítheti mind a Bíróság által a kérdést előterjesztő bíróságnak adandó válaszok tekintélyét, mind pedig a kérdést előterjesztő bíróság által e válaszok fényében meghozandó határozatot.

75 Egyébiránt a Kúria ezen ítélete arra ösztönözheti a magyar bíróságokat, hogy tartózkodjanak a kérdések Bíróság elé terjesztésétől annak elkerülése érdekében, hogy valamelyik fél az említett ítélet alapján vitassa az előzetes döntéshozatal iránti kérelmeiket, vagy hogy a kérelmeik a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat tárgyát képezzék.

A hivatkozott kúriai döntés érvelése és a Győri Ítéltábla gyakorlata szoros összefüggésben áll, így nem is kívántak annak ellenére EDE eljárást kezdeményezni, hogy az egyébként kötelezettségük volt.

76 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az előzetes döntéshozatali mechanizmust illetően „a jogaik védelmében érdekelt magánszemélyek ébersége hatékony ellenőrzést eredményez, amely kiegészíti az [EUMSZ 258. és EUMSZ 259. cikk] által az Európai Bizottság és a tagállamok gondosságára bízott ellenőrzést” (1963. február 5-i van Gend & Loos ítélet, 26/62, EU:C:1963:1, 25. o.). Az EUMSZ 267. cikk által a nemzeti bíróságokra ruházott hatáskör gyakorlásának korlátozása **leszűkítené a magánszemélyeket az uniós jog alapján megillető jogok hatékony bírói védelmét.**

77 Ennélfogva a Kúria ítélete **sérti a nemzeti bíróságok EUMSZ 267. cikkben elismert jogkörét, következésképpen pedig az előzetes döntéshozatali mechanizmussal a Bíróság és a nemzeti bíróságok között létesített együttműködés hatékonyságát** (lásd analógia útján: 2016. július 5-i Ogyanov ítélet, C-614/14, EU:C:2016:514, 25. pont).

78 Másodsorban, ami azt a kérdést illeti, hogy az **uniós jog elsőbbségének elve** megköveteli-e, hogy az érintett tagállam legfelsőbb bírósága által – az előzetes döntéshozatalra utaló határozat jogi hatályát nem érintően – törvénysértőnek minősített előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Bírósághoz előterjesztő nemzeti bíróság figyelmen kívül hagyja a legfelsőbb bíróság ilyen határozatát, először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az uniós jog elsőbbségének elve szentesíti az uniós jog elsődlegességét a tagállamok jogával szemben. Ez az elv tehát arra kötelezi a tagállamok valamennyi szervét, hogy biztosítsák a különböző uniós jogi normák teljes érvényesülését, mivel a tagállamok joga nem befolyásolhatja az e különböző normáknak az említett államok területére nézve elismert hatását (2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor din România” és társai ítélet, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393, 244. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 79 Ily módon a Bíróság már több alkalommal megállapította, hogy az uniós jog elsőbbségének elve értelmében nem sértheti az uniós jog egységességét és hatékonyságát az, hogy a tagállam – akár alkotmányos jellegű – nemzeti jogi rendelkezésekre hivatkozik. A következetes ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis az uniós jog elsőbbségének elvéhez kapcsolódó hatások a tagállamok valamennyi szervére vonatkoznak, anélkül hogy többek között a bírósági hatáskörök megosztására vonatkozó belső rendelkezések – ideértve az alkotmányos jellegűeket is – akadályozhatnák azt (2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor din România” és társai ítélet, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393, 245. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 Másodszor, amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az EUMSZ 267. cikk szerinti eljárás végrehajtását akadályozó nemzeti jogi rendelkezés alkalmazását mellőzni kell, anélkül hogy az érintett bíróságnak kérnie kellene vagy meg kellene várnia e rendelkezés jogalkotói vagy bármilyen egyéb alkotmányos úton történő megsemmisítését (2021. március 2-i A. B. és társai [A legfelsőbb bíróság bírának kinevezése – Jogorvoslat] ítélet, C-824/18, EU:C:2021:153, 141. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 81 Ebből következik, hogy az uniós jog elsőbbségének elve arra kötelezi az alsóbb fokú bíróságot, hogy mellőzze az érintett tagállam legfelsőbb bíróságának határozatát, ha úgy ítéli meg, hogy az sérti az EUMSZ 267. cikkben számára biztosított előjogokat, és következésképpen a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti, az előzetes döntéshozatali mechanizmus által létrehozott együttműködés hatékonyságát. Pontosítani kell, hogy ezen előjogok terjedelmére tekintettel semmilyen, ezen határozat fenntartása mellett szóló indok nem következhet abból az esetleges körülményből, hogy a Bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelemre vonatkozó határozatában az ezen alsóbb fokú bíróság által a Bírósághoz előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések teljes vagy részleges elfogadhatatlanságát állapítja meg.
- 82 A fenti megfontolásokra tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy egyfelől az EUMSZ 267. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha valamely tagállam legfelsőbb bírósága a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján a valamely alsóbb fokú bíróság által az említett rendelkezés értelmében a Bírósághoz benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmet – az e kérelmet magában foglaló határozat jogi hatályát nem érintően – azon az alapon törvénysértőnek minősíti, hogy az előterjesztett kérdések nem relevánsak és szükségesek az alapjogvita eldöntése szempontjából, másfelől pedig, hogy az uniós jog elsőbbségének elve arra kötelezi ezen alsóbb fokú bíróságot, hogy figyelmen kívül hagyja a nemzeti legfelsőbb bíróság ilyen határozatát.

Fentiek alapján azt kell elvi élel leszögeznie, hogy a Győri Ítéltábla a *iura novit curia* elv alapján bírja a jogot, tisztában van az uniós jog részletszabályaival is, pontosan ismeri az EUB ítéleteit, ám deklarálta elvonja magát annak hatálya alól, így válik önkényessé. Az a bíró, aki azt hiszi, hogy ezt megteheti, vagy az EUB ítéleteiből csemegézhet, vagy felülértelmezheti azt, az hivatására alkalmatlan és ítélkezési tevékenységet nem folytathat, mert e szubjektív szempontból azonnal felmerül a bíróság pártatlanságának és függetlenségének hiánya, így az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének sérelme, mely okozhatja azt, hogy az adott bírósági szervezet határozatához nem köthető res judicata hatály, így a jogbiztonság elve és a jogállamiság elve döntően sérül.

Ha a magyar bíróságok pont ezért fegyelmi eljárásokat kezdeményeznek ügyvédekkel, bírókkal szemben, akkor Magyarország jogállamisági minősítése már nem lehet vita kérdése.

B) Az EUB döntések közvetlen anyagi jogi hatályának betartása

Ön előtt egyértelműen világos, hogy a tagállami bíróság nem vonhatja el magát az EUB ítéleteinek hatálya alól. Ugyanis egy ilyen autentikus értelmezést követően felülértelmezés magát az EUMSZ-t, mint alapszerződést szegi meg. Az egyéb strukturális sérelmet a fentebb idézett EUB döntések és főtanácsnoki indítványok részletezik, azokat nem ismételtem meg.

Az EUB ítéleteinek mellőzése anyagi jogsértést jelent, mely az adott ítéletet megalapozatlanná eszik. Még akkor is, ha a Kúria számos döntésében kiemelte, hogy az uniós jog megsértése nem bír anyagi jogsértési hibával, így az erre való hivatkozás nem lehet felülvizsgálatot megalapozó érv, ugyanis ehhez a tagállami jogot kellene felhívni.

Ha egy bíró kétségbe vonja azt, hogy az uniós jog a csatlakozási szerződés által a magyar jog részévé vált, az magát a csatlakozási szerződést és azt beiktató törvényi rendelkezést vonja kétségbe. Ha ez szankció nélkül megtörténhet, akkor a magyar igazságszolgáltatás nem tekinthető függetlennek és pártatlannak.

A Győri Ítéltáblán indult el a C-932/19. sz. alatti előzetes döntéshozatal iránti eljárás. Az EUB döntése az alapügy bíróságát megkérdőjelezhetetlenül köti. Erre mit tett az eljáró tanács? Mellőzte a C-932/19. sz. alatti ítéletet, attól eloldotta magát, ami véletlennek nem tekinthető. Ugyanis így fogalmazott az ítélet:

[21] Az EUB az előtte C-932/19. számon indult ügyben 2021. szeptember 2-án meghozott ítéletében (EU:C:2021:673) akként határozott, az Irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a fogyasztóval kötött kölcsönszerződéseket illetően semmisnek nyilvánítja az árfolyamrésre vonatkozó, tisztességtelennek tartott tekintett kikötést, és arra kötelezi a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságot, hogy e kikötést a nemzeti jog olyan rendelkezésével váltsa fel, amely hivatalos árfolyam alkalmazását írja elő, anélkül, hogy ennek a bíróságnak lehetősége lenne helyt adni az érintett fogyasztó azon kérelmének, amely a kölcsönszerződés teljes érvénytelenségének megállapítására irányul, még akkor is, ha az említett bíróság úgy ítéli meg, hogy a szerződés fenntartása ellentétes lenne a fogyasztó érdekeivel, különös tekintettel az árfolyamkockázatra, amely a fogyasztót az említett szerződés egy másik kikötése értelmében továbbra is terheli, feltéve, hogy ugyanez a bíróság az önálló mérlegelési jogkörének gyakorlása keretében és anélkül, hogy az e fogyasztó által kifejezett szándék elsőbbséget élvezhetne e mérlegelési jogkörhöz képest, meg tudja állapítani, hogy az e nemzeti jogszabályban így előírt intézkedések megtétele valóban lehetővé teszi azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását, amelyben az említett fogyasztó e tisztességtelen kikötés hiányában lett volna.

[22] Az ítélet tartalmazza azt is, hogy az EUB a C-118/17. számú ügyben meghozott ítéletével (ECLI:EU:C:2019:207), úgy ítélte meg, hogy amennyiben a magyar jogalkotó orvosolta az árfolyamrésre vonatkozó kikötést tartalmazó szerződésekhez kapcsolódó gyakorlati problémákat azáltal, hogy előírta e kikötés felváltását, és így biztosította az érintett szerződések érvényességét, az ilyen megközelítés megfelel az uniós jogalkotó által az Irányelv, azon belül is különösen a 6. cikk (1) bekezdése keretében követelt célkitűzésnek, amely a felek közötti egyensúly helyreállítása, főszabály szerint a szerződés egésze érvényességének fenntartásával, nem pedig a tisztességtelen feltételeket tartalmazó valamennyi szerződés érvénytelensége megállapításával. Az EUB azt is megállapította, hogy az Irányelv 6. cikk (1) bekezdésével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely megakadályozza, hogy az eljáró bíróság – azon az alapon, hogy az árfolyamrésre vonatkozó kikötés tisztességtelen – helyt adjon a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kérelemnek, **feltéve, hogy az ilyen kikötés tisztességtelen jellegének megállapítása lehetővé teszi azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását, amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lenne**, többek között azzal, hogy a fogyasztó számára biztosítja az eladó, vagy szolgáltató jogalap nélküli – a fogyasztó kárára az említett tisztességtelen feltétel alapján való – gazdagodásának visszatérítéséhez való jogot, aminek vizsgálata az eljáró bíróság feladata. Az EUB kifejtette továbbá, hogy a fogyasztó hatékony védelemhez való joga magában foglalja az a jogosultságát is, hogy lemondjon azon jogok érvényesítéséről, amelyek az Irányelv által – a tisztességtelen kikötések eladók, vagy szolgáltatók általi használatával szemben – a fogyasztók javára bevezetett védelmi rendszerből erednek; így módon a nemzeti bíróság feladata tehát, hogy adott esetben figyelembe vegye a fogyasztó által kifejezett szándékot, amikor a tisztességtelen kikötés kötelező ereje hiányának tudatában ez utóbbi mégis kijelenti, hogy tiltakozik ennek mellőzése ellen, ezáltal szabad és tájékozott hozzájárulását adja a kérdéses kikötéshez. **Amennyiben pedig a tisztességtelen kikötésekkel szembeni védelem említett rendszere nem alkalmazható olyan esetben, ha a fogyasztó tiltakozik ellene, a fogyasztónak ahhoz még inkább joga van, hogy tiltakozzon az ugyanezen rendszer alapján a szerződés egészének érvénytelenné nyilvánítása által okozott káros következményekkel szembeni**

védelem ellen, amennyiben e védelemre nem kíván hivatkozni a 2014. április 30-i Kásler és Káslerné Rábai-ítéletben (C-26/13, EU:C:2014:282.) említett körülmények között, mégpedig abban az esetben, ha a tisztességtelen kikötés elhagyása a bíróságot arra kötelezné, hogy e szerződést egészében érvénytelenítse, ezzel pedig a fogyasztót különösen hátrányos következményeknek tenné ki, és ily módon a fogyasztót büntetné (lásd ebben az értelemben: 2019. október 3-i Dziubak-ítélet, C-260/18., EU:C:2019:819. 46-48., 55. és 56. pontok). Ugyanakkor, ami azon szempontokat illeti, amelyek lehetővé teszik annak értékelését, hogy valamely szerződés teljesíthető-e a tisztességtelen kikötések nélkül, továbbá az uniós jog által kijelölt azon korlátokat illetően, amelyeket a tagállamok e tekintetben kötelesek tiszteletben tartani, az EUB pontosította, hogy az Irányelv 6. cikkének (1) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy az említett értékelés során az eljáró bíróság kizárólag arra támaszkodhat, hogy a szóban forgó szerződés teljes érvénytelenségének megállapítása a fogyasztó számára esetleg kedvező. Egy konkrét helyzetben főszabály szerint a nemzeti jog által előírt szempontokra tekintettel kell megvizsgálni azon szerződés fennmaradásának lehetőségét, amelynek egyes kikötéseit semmisnek nyilvánították, és az EUB által alkalmazott objektív megközelítésnek megfelelően nem megengedhető, hogy a szerződő felek valamelyikének helyzetét a nemzeti jogban a szerződés jövője szabályozásában meghatározó szempontnak tekintsék. Így az érintett fogyasztó által kifejezett szándék nem élvezhet elsőbbséget az eljáró bíróság önálló jogkörébe tartozó azon kérdés megítélésénél, hogy a releváns nemzeti jogszabályban előírt intézkedések megtétele lehetővé teszi-e azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását, amelyben a fogyasztó e tisztességtelen kikötés hiányában lett volna (42., 44., 47-50. pontok).

- [23] Az EUB jelen perhez kapcsolódóan hozott ítéletének ismeretében a felperes a perbeli szerződések teljes érvénytelenségének megállapítása, s az érvénytelenség jogkövetkezményének orvoslására irányuló fellebbezését azzal az érveléssel tartotta fenn, hogy az uniós jog szerint a nemzeti jogon alapuló behelyettesítésnek csak a fogyasztó érdekében, a szerződés egészének érvénytelenné nyilvánítása által okozott káros következményekkel szembeni védelem céljából van mód. Ennek mércéje, hogy valóban lehetséges legyen azon jogi és ténybeli állapot helyreállítása, amelyben a fogyasztó a tisztességtelen kikötés hiányában lett volna. Miként az EUB a C-212/20. számú ügyben meghozott ítéletének (EU:C:2021:934) 72. pontjában kimondta, a nemzeti bíróság a tisztességtelen feltételt a nemzeti jog valamely diszpozitív rendelkezésével csak akkor válthatja fel, ha a feltétel érvénytelenségének megállapítása arra kötelezné a bíróságot, hogy a szerződést teljes egészében semmisítse meg, és ezzel a fogyasztót büntetve különösen káros következményeknek tenné ki őt. Sérelmezte, hogy a törvényszék nem foglalt állást abban, a semmisségi ok teljes, vagy részleges semmiséget vált ki. Képtelenség továbbá, hogy a régi Ptk. 231. § (2) bekezdése ilyen, behelyettesítésre alkalmas diszpozitív rendelkezés lehetne. Hangsúlyozta: a nemzeti bíróság feladata az, hogy a szerződés teljes érvénytelensége esetén biztosítsa a bank által szerzett összes előny maradéktalan visszatérítését.

A C-932/19. sz. alatti rendelkezések megtagadása:

- [32] A másodfokú bíróság kiemeli, az EUB a C-932/19. számú ügyben meghozott ítéletében egyértelművé tette, hogy nem függ a fogyasztó nyilatkozatától, a nemzeti jog említett rendelkezéseit félre kell-e tenni. A jogi és ténybeli állapot pedig helyreállt a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése alapján, valamint azzal, hogy az I. r. és a II. r. alperesek a DH2 törvényen alapulóan elszámoltak.
- [33] Az EUB már a C-26/13. számú ügyben hozott ítéletében kifejtette, hogy olyan helyzetben, amelyben a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződés a tisztességtelen feltétel elhagyása esetén nem teljesíthető, e rendelkezéssel nem ellentétes a nemzeti jog azon szabálya, amely lehetővé teszi a nemzeti bíróság számára a tisztességtelen feltételeknek a nemzeti jog valamely diszpozitív rendelkezésével való helyettesítése révén e feltételek érvénytelenségének orvoslását. Ennek célja, hogy a fogyasztót ne érjék különösen káros következmények. Az adott esetben fennállnak a behelyettesítésnek az EUB joggyakorlata alapján kikristályosodott feltételei. A különmemű árfolyamok alkalmazása, mint semmisségi ok nem vezet a teljes szerződés érvénytelenségéhez, figyelemmel arra, hogy a tisztességtelen feltételt a nemzeti jog diszpozitív rendelkezése, a régi Ptk. 231. § (2) bekezdése helyettesíti. Ha ugyanis a felek a szerződésben nem rendelkeztek volna az alkalmazandó árfolyamról, úgy a szerződés ettől még teljesíthető lett volna, azzal, hogy az említett diszpozitív szabályt kellett volna alkalmazni. A behelyettesítés mindemellett a fogyasztót védi a különösen káros következményektől, az egyösszegben esedékessé váló visszafizetés teljesítésétől.

[34] Az I. r. és a II. r. alperesek helytállóan utaltak arra, hogy a DH1 törvény 3. § (2) bekezdése (mely kétségtől kógens rendelkezés) a régi Ptk. 231. § (2) bekezdésében meghatározott diszpozitív rendelkezést erősíti meg, a Kúria 2/2014. PJE számú határozatában foglalt jogértelmezés szerint.

[35] **Mindezek miatt az EUB-nek a C-932/19. számú ügyben hozott ítélete fényében a fenti okból a perbeli szerződések semmissége nem állapítható meg.**

Nem kívánom kommentálni a döntést, ugyanis ez egy teljesen tipikusan contra legem döntés, és ráadásul személyes sértésnek tartom azt, hogy praxisomba tartozó ügyben gondolják azt, hogy nem veszem észre a csúsztatásokat.

A Győri Ítéltábla kezdeményezte a C-705/21. sz. alatti előzetes döntéshozatal iránti eljárást, azonban a kezdeményezés EUMSZ 267. cikkének való megfelelésén túl az előterjesztésben ismertetett bírói érvek nyilvánvalóan uniós jogot sértenek, melyet a Bizottság sérelmezett is az ügy beadványában. Ugyanarról a Bizottságról van szó, mely a kötelezettségszegési eljárásokat indítja! Nem érdemes lekezelné a szervezetet és semmilyen pávatánc nem vezet célhoz!

És miért merésze megtenni a Győri Ítéltábla azt, hogy elvonja magát az EUB döntéseitől? Mert maga a Kúria is azonnal megtette a C-26/13. sz. alatti Kásler-ügy alapeljárásában. Az ügy lényege jelentős leegyszerűsítésben, a lényegre koncentrálva:

Az elsőfokú bíróság 2011.12.18. napján meghozott ítélete megállapította a vételi és eladási árfolyamok alkalmazását előíró feltételek semmisségét, és a szerződést – visszamenőleges hatállyal – érvényessé nyilvánította úgy, hogy az eladási árfolyamok helyébe is vételi árfolyamokat léptetett. Ezzel egyneművé váltak az árfolyamok, megszűnt az eladási és vételi árfolyamok kettőssége, ám fennmaradt az indexálás, az árfolyamkockázat. A bíróság megsértette a C-618/10. sz. alatti ítéletben felállított tilalmat (többször tartalom behelyettesítése)

A másodfokú bíróság a vételi és eladási árfolyamok alkalmazását előíró általános szerződéses feltételeket a szerződésből mellőzte. Az érvényessé nyilvánítást kimondó ítéleti rendelkezést hatályában tartotta.

A Kúria felülvizsgálati döntése a C-26/13. sz. alatti EUB ítélet ismeretében született meg. A másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet megváltoztatta úgy, hogy az összes vételi és eladási árfolyam alkalmazását lehetővé tevő rendelkezést érvénytelennek nyilvánította.

A Kúria a jogerős ítéletet az EUB C-26/13. sz. ügyben hozott ítéletében kifejtettek figyelembe vételével, a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt kizárólag az érvénytelenség kiküszöbölésének módja tekintetében találta jogszabálysértőnek.

A felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet meghozatalát követően az EUB a C-618/10. számú Banco Espanol-ügyben hozott ítéletében egyértelműen akként foglalt állást, hogy a nemzeti bíróságoknak nincs lehetőségük a szerződési feltétel tisztességtelen jellegének megállapítása esetén a szerződési feltételek módosítására, kiegészítésére.

A Ptk. 231. § (2) bekezdésébe foglalt, az MNB hivatalos deviza árfolyamon történő átszámítást előíró szabály diszpozitív törvényi rendelkezés, amely az átszámítási árfolyam szerződésbeli szabályozása hiányában, vagy az átszámítási árfolyam szabályozása érvénytelenségének megállapítása esetén a szerződés részévé válik, figyelemmel a Ptk. 205. § (2) bekezdés utolsó mondatában írtakra. E szerint ugyanis nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.

C) A Köbler-ügyből fakadó kártérítési kötelezettség kérdésköre

A véletlen folytán összekapcsolódó két táblabíróvási ügy különösen fontos:

- a) A korábbi ügyben a fogyasztó kimerítette az összes jogorvoslati lehetőséget, így a magyar államot kell perelnie a Köbler-ügy kapcsán. A magyar állammal szemben ítélkező pártatlan és független magyar bírói tanács nem létezik, ugyanis minden civilisztikai bíró érintett az uniós jogtagadásban.*
- b) A legutóbb jogerősen befejezett ügyben a fogyasztóra dermesztő hatást váltott ki a rendszerszintű uniós jogtagadás, így nem vállalja a hozzávetőlegesen 5 milliós perköltséggel járó, teljesen formálissá tett felülvizsgálati eljárást. Így a Köbler-ügy alapján sem indíthat pert. A táblabíróvási rendszerszintű jogtagadása így a fogyasztó százmillió forintos károsodásához vezet.*

Miként nem tehető vita tárgyává, hogy ügyvédként hivatásbeli kötelezettségem megbízóm jogainak érvényesítése, azon túl meg hivatásbeli esküm kötelez a jogtudomány és a jog tiszteletére, nem vagyok képes és nem vagyok hajlandó szó nélkül eltérni ezt a szervezett bírói magatartást.

2022. őszén Önnel beszéltem vagy két órát a C-80/21.-C-82/21. sz. alatti ítélet anyagi jogi hatásairól és kértem, tegyék lehetővé kollégiumi ülésen az uniós jog – konkrét ügyektől teljesen elvontan – alkalmazásának szükségszerűségét. Természetesen nem kaptam erre lehetőséget és úgy látom, azon bírók, akinek ítélkezési gyakorlatát az EUB irányelvet sértőnek tartja, fenntartják önkényes módszereiket.

Ez a legsötétebb pártállami időket idézi, és a dr. Pálinkás György kúriai tanácselnök szakmai irányítása alatt megírt diplomamunkámban foglaltakat kell felhívnom a koncepciók peres vonatkozásában. Ez az ítélkezési gyakorlat, a bírói önkény egyre nyilvánvalóbb formája lehetetlenné teszi a fogyasztók jogérvényesítését, és hivatásom gyakorlását.

A mai napon megjelent a HVG 360 egy érdekes tényfeltáró cikke. Ebből szeretnék idézni: „A Völner-Schadl-ügy állása: a „patrónusok” megússzák, a biznisz megy tovább”

https://m.hvg.hu/360/20230201_A_mutyi_orok_Schadl_Volner_vegrehajto_korrupcio?fbclid=IwAR1_DbINeXnZBiTPygF5K4_fUqtRzxmz3kVaLP2Me1BgzebWCTyt1

*„Csak találgatni lehet, hol, s hogyan csúszott meg a kivételes tehetségű végrehajtó-palántának tartott ifjú Schadl, akitől a szervezet 2015-ös reformja után, új generációs elnökként a rossz hírű, büntetőügyekkel terhelt végrehajtói társadalom renoméjének helyreállítását várták. A HVG egyik informátora szerint Schadl 2011-ben, 29 évesen kapott vérszemet, amikor egy küldöttség tagjaként a képviselői irodaházban tárgyalhatott honatyákkal arról, hogyan kellene – a kormány számára politikai hasznot hozó módon – **kezeln**i a devizahitelek tömeges bedőlését.”*

A „devizahitelek bedőlése” egy olyan gazdasági tény, melyet az idézett elő, hogy a magyar bíróságok rendszerszinten tagadták meg az uniós jog alkalmazását. Amennyiben az irányelv által megkövetelt hatékony bírói jogvédelem szintje az előírt magas szinten állt volna meg, akkor a szerződések teljes érvénytelensége miatt senki ellen nem lehetett volna végrehajtást indítani. A teljes szerződésállomány az MNB

forintosítás kapcsán 11.000 millió EUR összeget tett ki, azaz a teljes EU támogatások le ne hívható egészének felét. Ez az összes az állami költségvetés döntő részével megegyező. A politika érdekeinek, az illiberális állam elvárásainak bírsági kiszolgálása igazolja a jogállamiság megszűntét.

~ ~ ~

Jelen levellem angol fordítása az Ön részére való megküldést követően az Európai Bizottsághoz is továbbításra kerül egy már megindult folyamat keretében. Ugyanis tőlem azt kérte a Bizottság, konkrét ügyeken keresztül mutassam be a rendszerszintű jogtagadást. Most megtettem.

És még egy apró adalék ahhoz, hogy a Győri Ítéltábla pártatlanságába, függetlenségébe és szaktudásába vetett hitem összeomoljon.

A Székesfehérvári Törvényszék előtti devizás perben egy olyan bíró jár el, aki az OBT tagja. A keresettel érvényesített jog alapján a fogyasztóval szemben indított végrehajtást teljes egészében felfüggesztette (26.P.20.032/2021/10.) – ahogyan az az EUB ítéleteiből következik.

A Győri Ítéltábla Pkf.III.25.199/2021/2. sorszám alatti végzésével megváltoztatta a végzést és a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította. Az indokolása megdöbbentő:

[22] A végrehajtás felfüggesztésének, illetve tovább folytatásának lehetséges következményeit, és a felek ehhez fűződő érdekeit értékelve az ítéltábla kiemelt jelentőséget tulajdonított azon perbeli körülménynek, hogy a kereset szerint is elismerten a felperesnek a per tárgyát képező jogviszonyból legalább 38.835.722,- Ft, illetve 14.656.901,- Ft összegű lejárt tartozása áll fenn, amelyből a II.r. alperes nyilatkozata szerint a felperes teljesítést nem eszközölt.

[23] A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint a perbeli esetben a végrehajtás Pp. 129. §-a alapján való felfüggesztésének indokoltsága nem állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a végrehajtás felfüggesztése iránti felperesi kérelmet elutasította.

A felperes az érvénytelenség orvoslása kapcsán kérte a hatályossá nyilvánítást és perbeli adatszolgáltatási kötelezettsége körében vezetett le számítást a visszatérítési kötelezettség körében. Erre a Győri Ítéltábla közli, az érvénytelen szerződés alapján áll fenn a fogyasztónak fizetési kötelezettsége, így a végrehajtást nem kell felfüggeszteni. Ebből az következik, hogy az uniós jog tagadása olyan szintű szakmai hiányosságokra vezethető vissza, mely alkalmatlanná teszi a tanácsot a fair eljárás lefolytatására.

A fogyasztó egyik ingatlanát így féláron árverezték. Mi következik ebből?

Az, hogy a magyar állam Köbler-ügy szerinti marasztalását követően nem a vétkes bíró fizeti a kártérítést, hanem az adófizető állampolgárok viselik a bírói kar alkalmatlanságának és hajlandósági hiányának következményeit. Ezzel a magyar bírói kar a szankciók és prevenciók alól mentesíti a tisztességtelen hitelezőket, és ennek terhére a fogyasztókra hárítja át. Ennél elviselhetetlenebb sérelmet el sem tudok képzelni e jogterületen.

Szeretném felhívni a figyelmét, hogy panaszom előterjesztésekor külön figyelemmel voltam a bírósági elnökök jogkörére, hatáskörére, és meggyőződésem, hogy nem lehetséges kibújni a bírók alkalmassági vizsgálata alól.

Nem gondoltam volna sem az ELTE jogi karán tett eskümkor, sem ügyvédi esküm letételekor, hogy a jog halálával találom magam szemben. És úgy vélem, nem idegen hatalom kényszerítette ki ezt az állapotot, hanem a magyar igazságszolgáltatás felelős döntése volt.

Roppant módon sajnálom a történeteket.

Tagyon, 2023. február 1.

Tisztelettel: